

Sygn. akt II K 138/19

I. WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Nidzicy w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Sylwia Kamińska

Protokolant: p.o. sekr. sąd. Aleksandra Ludwiczak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Nidzicy Anny Szelugi-Skłódowskiej

po rozpoznaniu w dniu 26 sierpnia 2019r. sprawy

1. **S. S.** ur. (...) w D., c. J. i B. zd. L.

2. **D. P.** ur. (...) w D., s B. i A. zd. R.

oskarżonych o to, że:

I. W dniu 03.12.2018r ok. godz. 19:50 w sklepie (...) w N. przy ul. (...) woj. (...) - (...) działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą zabrała w celu przywłaszczenia klocki (...) o wartości 149 zł, sztuczce m-ki (...) o wartości 199 zł, dwa opakowania klocków (...) każde o wartości 149zł powodując łączne straty w kwocie 646zł na szkodę firmy (...) sp. z o.o. i k J. ul. (...) (...) - (...) T.

tj. o przestępstwo określone w art. 278 § 1 kk.

przy czym **S. S.** czynu tego dopuściła się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn przewidziany w art. 278 § 1 kk w zw., z art. 64 § 1 kk (odnośnie S. S.)

ORZEKA:

I. oskarżoną **S. S.** uznaje za winną, tego, że w dniu 03.12.2018r. ok. godz. 19:50 w sklepie (...) w N. przy ul. (...) woj. (...) - (...) działając wspólnie i w porozumieniu z D. P. zabrała w celu przywłaszczenia klocki (...) o wartości 149 zł, sztuczce m-ki (...) o wartości 199 zł, dwa opakowania klocków (...) każde o wartości 149 zł, powodując łączne straty w kwocie 646zł na szkodę firmy (...) sp. z o.o. i k J. ul. (...) (...) - (...) T. tj. przestępstwa określonego w art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to skazuje ją z mocy art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżonego D. P. uznaje za winnego, tego, że w dniu 03.12.2018r. ok. godz. 19:50 w sklepie (...) w N. przy ul. (...) woj. (...) - (...) działając wspólnie i w porozumieniu z S. S. zabrał w celu przywłaszczenia klocki (...) o wartości 149 zł, sztuczce m-ki (...) o wartości 199 zł, dwa opakowania klocków (...) każde o wartości 149 zł, powodując łączne straty w kwocie 646zł na szkodę firmy (...) sp. z o.o. i k J. ul. (...) (...) - (...) T. tj.

przestępstwa określonego w art. 278 § 1 kk i za to skazuje go z mocy art. 278 § 1 kk na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. Na zasadzie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonych solidarnie obowiązek naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody w kwocie 646 (sześćset czterdzieści sześć) złotych na rzecz pokrzywdzonej firmy (...) Sp. z o.o.;

IV. Na mocy art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych /Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm./ oraz art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 138/19

UZASADNIENIE

Sąd na podstawie art. 424§3k.k. ograniczył sporządzenie uzasadnienia wyroku do rozważań o karze wymierzonej oskarżonym, albowiem wyrok zapadł w trybie art. 387§2 k.p.k. w wyniku dobrowolnego poddania się karze przez oskarżonych.

Wyrokiem z dnia 27.08.2019 roku sygn. akt II K 138/19 Sąd uwzględnił wniosek o wydanie wyroku skazującego w trybie art. 387 §1 i 2 kpk wobec oskarżonych S. S. i D. P..

S. S. została uznana za winną tego, że w dniu 03.12.2018r. ok. godz. 19.50 w sklepie (...) w N. przy ul. (...) woj. (...) (...) działając wspólnie i w porozumieniu z D. P. zabrała w celu przywłaszczenia klocki (...) o wartości 149 zł, sztućce m-ki (...) o wartości 199 zł, dwa opakowania klocków (...) każde o wartości 149 zł, powodując łączne straty w kwocie 646 zł na szkodę firmy (...) sp. z o.o. i k J. ul. (...) (...) (...) T. tj. przestępstwa określonego w art. 278 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk i za to skazano ją z mocy art. 278 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Zgodnie z zarzutem w akcie oskarżenia, który Sąd podzielił zgodnie z przyjętą przez oskarżyciela kwalifikacją prawną, oskarżona tego czynu dopuściła się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne.

D. P. został uznany za winnego tego, że w dniu 03.12.2018r. ok. godz. 19.50 w sklepie (...) w N. przy ul. (...) woj. (...) (...) działając wspólnie i w porozumieniu z S. S. zabrał w celu przywłaszczenia klocki (...) o wartości 149 zł, sztućce m-ki (...) o wartości 199 zł, dwa opakowania klocków (...) każde o wartości 149 zł, powodując łączne straty w kwocie 646 zł na szkodę firmy (...) sp. z o.o. i k J. ul. (...) (...) (...) T. tj. przestępstwa określonego w art. 278 §1 kk i za to skazano go na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Oskarżona S. S. w toku postępowania przygotowawczego przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu, wyjaśniając, że nie wie skąd pojawił się pomysł kradzieży, tłumacząc to brakiem pieniędzy i koniecznością zakupów prezentów dla dziecka. Przyznała, że razem ze współoskarżonym przyjechała do (...) w N. gdzie chciała kupić dla syna klocki. Kiedy w sklepie zobaczyła klocki L. D. spodobały jej się i postanowiła je wziąć. Mimo, że miała pieniądze nie zapłaciła za nie. Oprócz klocków wzięła też sztućce. Ustaliła z M. P., że on wyjdzie drzwiami wejściowymi i jak one się otworzą to ona wyjdzie. Tak zrobili, po czym spakowali te rzeczy do swojego samochodu i odjechali z miejsca zdarzenia. Wyjaśniła dodatkowo, że bardzo żałuje, że to zrobiła, nie potrafiąc tego wytłumaczyć, zwłaszcza, że miała pieniądze. Dodatkowo wskazała, że w związku z tym zdarzeniem leczy się psychiatrycznie, a dokumentację dostarczy na rozprawę sądową. Pouczona o treści art. 335§1 i 2 kpk oraz o treści art. 447§5 kpk oświadczyła, że chce dobrowolnie poddać się karze uzgodnionej z prokuratorem.

W toku postępowania sądowego oskarżona przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i wyjaśniła, że dokonała kradzieży, bowiem wtedy jej chłopak (współoskarżony) utracił pracę i nie mieli od nikogo pomocy, nie mieli z czego żyć. Wyraziła żal, płacząc podczas przesłuchania. Potwierdziła swoje wyjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego, z tą różnicą, że w chwili zdarzenia nie miała pieniędzy. Nie przedłożyła żadnej dokumentacji medycznej w związku z jej rzekomym leczeniem u psychiatry, wyjaśniając, że dopiero po wyjściu ze szpitala będzie dysponowała takimi dokumentami. Nie potrafiła wskazać nazwiska lekarza u którego była na wizytach. Złożyła na rozprawie w dniu 26.08.2019r. wniosek o dobrowolne poddanie się karze w trybie art. 387 kpk i wymierzenie jej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Oskarżony D. P. w toku postępowania przygotowawczego przyznał się w całości do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że w dniu 3.12.2018r. przyjechał z konkubiną S. S. do sklepu (...) w N.. Najpierw do sklepu weszła sama konkubina, po chwili on wszedł za nią i po rozmowie z nią w środku, ona powiedziała, aby otworzył jej drzwi wejściowe

do sklepu. Wyszedł on zatem przez linię kas i udał się w kierunku drzwi wyjściowych, którymi wyszedł na zewnątrz, a po chwili podszedł do drzwi wejściowych i stanął blokując ich zamknięcie. Wówczas jego dziewczyna S. S. wyszła ze sklepu przez te drzwi, wynosząc ze sobą koszyk podręczny na kółeczkach, a w koszyku znajdowały się klocki L. D., L. (...) oraz sztucce G.. Pomógł jej zabrać te rzeczy z koszyka, pozostawiając go w wejściu do sklepu, po czym udali się do samochodu i odjechali do miejsca zamieszkania. Nie potrafił wyjaśnić skąd pojawił się taki pomysł, bowiem mieli oni przy sobie jakieś pieniądze i mogli zapłacić za te rzeczy. Skradzione rzeczy sprzedali przypadkowej osobie napotkanej w miejscowości D. kilka dni później za kwotę ok. 250 zł.

Pouczony o treści art. 335§1 i 2 kpk oświadczył, że chce dobrowolnie poddać się karze uzgodnionej z prokuratorem bez przeprowadzenia rozprawy, a w przypadku gdyby prokurator nie chciał uzgodnić kary w trybie art. 335 kpk, to w trybie art. 387 kpk złoży wniosek o wydanie wyroku skazującego.

Na rozprawie w dniu 26.08.2019r. oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Podtrzymał swoje dotychczasowe wyjaśnienia, podając, że doszło do tego bowiem nagle stracił pracę. Złożył on wniosek o dobrowolne poddanie się karze w trybie art. 387 kpk i wymierzenie mu kary 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd uznał, że okoliczności popełnienia przestępstw przypisanych oskarżonym w akcie oskarżenia i ich wyjaśnienia w świetle poczynionych ustaleń nie budzą żadnych wątpliwości. Mając na uwadze, że prokurator w akcie oskarżenia zarzucił oskarżonym działanie wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, Sąd zmodyfikował jedynie w tym zakresie opis czynu im zarzucanego, bowiem działali oni wspólnie i w porozumieniu ze sobą. Bezsparnie też, oskarżona S. S. działała w warunkach recydywy, określonej w art. 64 §1 kk, bowiem zarzucanego jej czynu dopuściła się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne. Jak wynika karty karnej oskarżonej (k: 33.), w 2011r. dopuściła się ona czynu z art. 278 §1 kk, za który została skazana wyrokiem Sądu Rejonowego w Działdowie (sygn. akt II K 114/11) na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności w zawieszeniu na 3 lata. Postanowieniem z dnia 27.03.2013r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary, zaś postanowieniem z dnia 19.07.2013r. odroczone wykonanie kary pozbawienia wolności do 19.10.2013r. Postanowieniem Sądu Okręgowego w Elblągu udzielono jej zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego i w dniu 13.05.2014r. wykonano karę pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego. Jak wynika z k: 44v karę z tego wyroku (sygn. akt II K 114/11) odbyła ona od 11.11.2013r. do 13.12.2013r. oraz od 14.12.2013r. do 13.05.2014r., a zatem odbyła co najmniej 6 miesięcy kary, podczas gdy czynu zarzucanego jej w akcie oskarżenia dopuściła się w dniu 3.12.2018r., a zatem w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy za podobne przestępstwo podobne. Zatem w ocenie Sądu prawidłowa jest przypisana jej kwalifikacja prawna przypisanego jej w a/o przestępstwa, popełnionego w warunkach recydywy z art. 64§1 k.k

Oskarżeni swoim zachowaniem wypełnili znamiona zarzucanego im przestępstw z art. 278 §1 kk, a analiza zebranych w sprawie dowodów potwierdza bez wątplenia ich sprawstwo. Z tych względów w ocenie Sądu zarówno okoliczności, jak i wina oskarżonych nie budzą wątpliwości.

Przedmiotem ochrony czynu zabronionego z art. 278 k.k. jest własność i posiadanie rzeczy. Przedmiotem czynności wykonawczej jest cudza rzecz ruchoma, co oznacza, że ma ona właściciela i jest nim osoba inna niż sprawca. Czynność sprawcza polega na zaborze. Zabór polega na wyjęciu rzeczy spod władztwa właściciela lub posiadacza i przejściu we własne władztwo sprawcy. Stroną podmiotową kradzieży jest umyślność w postaci zamiaru bezpośredniego, w celu przywłaszczenia (animus rem sibi habendi). O umyślności działania sprawcy świadczy chęć popełnienia czynu zabronionego.

Oskarżeni wnieśli o dobrowolne poddanie ich karze i wymierzenie wobec S. S. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności i wobec D. P. kary 5 miesięcy pozbawienia wolności oraz solidarnie obowiązek naprawienia szkody w kwocie 646 zł na rzecz pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. Prokurator i pokrzywdzony nie sprzeciwili się tym wnioskom.

Wymierzając oskarżonym kary za przypisane im czyny, Sąd kierował się zasadami jej wymiaru kształtującymi system sądowego wymiaru kary, a mianowicie zasadą swobodnego uznania sędziowskiego w granicach przewidzianych w ustawie, zasadą winy, zasadą nakazującą uwzględnienie stopnia społecznej szkodliwości czynu, oraz mając na

względnie cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara winna osiągnąć względem oskarżonych, jak i potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Do okoliczności łagodzących Sąd zaliczył fakt przyznania się oskarżonych do zarzucanego im czynu. Poza tym wyrazili oni chęć dobrowolnego poddania się karze, co także winno wpływać łagodząco na wymiar kary, utrzymanej bliżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Z kolei okolicznością obciążającą jest fakt, iż oskarżeni dopuścili się popełnienia przestępstwa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej ich poprzednia karalność oraz działalnie przez oskarżoną w warunkach recydywy. Ponadto Sąd jako okoliczność obciążającą uznał duży stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez oboje oskarżonych czynów, przejawiający się w charakterze naruszonego przez nich dobra oraz okoliczności ich działania. Oskarżeni godzili w cudze mienie, a pobudki ich działania tj. chęć zrobienia prezentu dla dziecka poprzez popełnienie przestępstwa zasługuje na szczególną naganę. Zwłaszcza, że jak oboje podawali w toku postępowania przygotowawczego mieli pieniądze i nie potrafili podać, dlaczego dokonali kradzieży, a nie zapłacili za te przedmioty. Podana przez oskarżoną, w toku rozprawy sądowej okoliczność rzekomego wytłumaczenia pobudek swojego działania tj. braku pieniędzy w ocenie Sądu stanowiła jedynie przyjętą przez nią linię obrony, mając wpłynąć na mniejszy wymiar kary.

Sąd uznając, że okoliczności sprawy nie budzą wątpliwości a cele postępowania zostaną osiągnięte, uwzględnił wniosek oskarżonych, wymierzając S. S. karę bezwzględną pozbawienia wolności właśnie z uwagi na to, że czynu tego dopuściła się ona w warunkach recydywy podstawowej. Nie było możliwym wymierzenie jej kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, bowiem była ona uprzednio karana na karę pozbawienia wolności. Co istotne wymierzona jej kara 6 miesięcy pozbawienia wolności mieści się w dolnej granicy ustawowego zagrożenia, bowiem za przestępstwo z art. 278 §1 kk zagrożenie karą wynosi od 3 miesięcy do 5 lat, przy czym mając na uwadze jej działalnie w warunkach recydywy z art. 64§1 kk, Sąd mógł jej wymierzyć karę do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Podkreślić należy również, że dotychczas wymierzone w stosunku do niej kary w tym pozbawiania wolności z warunkowym zawieszeniem okazały się nieskuteczne.

Podobnie, Sąd wymierzając oskarżonemu D. P. karę 5 miesięcy pozbawienia wolności uwzględnił stopień społecznej szkodliwości oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie ta kara winna spełnić. Sąd uznając fakt, że okoliczności sprawy nie budzą wątpliwości a cele postępowania zostaną osiągnięte uwzględnił wniosek oskarżonego, wymierzając mu karę 5 miesięcy pozbawiania wolności, uznając ją za adekwatną do stopnia zawinienia i mając na uwadze fakt, że wobec jego poprzedniej karalności brak jest przesłanek formalnych do zastosowania kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Sąd uznał, że w przedmiotowej sprawie wobec obu oskarżonych prawidłowe funkcje kary zarówno w zakresie prewencji generalnej, jak i indywidualnej spełni jedynie orzeczenie bezwzględnej kary pozbawienia wolności w szczególności wobec ich poprzedniej karalności na kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Tylko kary bezwzględnego pozbawienia wolności mogą skłonić oboje oskarżonych do refleksji nad swoim zachowaniem i powstrzymać ich od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw. Funkcję wychowawczą spełni wobec oskarżonych, orzeczoney na podstawie art. 46§1 kk, środek kompensacyjny w postaci obowiązku solidarnego naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego L. Sp. z o.o kwoty 464 złotych.

Sytuacja materialna oskarżonych i ich możliwości zarobkowe uzasadniały zastosowanie art. 624 § 1 k.p.k. Zważywszy na to, że oskarżona nie osiąga dochodu a D. P. utrzymuje konkubinę i małe dziecko, Sąd uznał, że obciążanie ich kosztami sądowymi, byłoby dla nich nadmierną dolegliwością.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...),
3. (...)

N., dnia 3 września 2019r.